

необґрунтовано тривалий строк надання окремих послуг;
обмеженість доступу до інформації, необхідної для отримання адміністративних послуг;
неналежне законодавче регулювання процедурних питань надання послуг;
фактичне зобов'язування фізичних та юридичних осіб отримувати супутні платні послуги;
віднесення до повноважень одного органу здійснення контролю і надання відповідних послуг;
відсутність стандартів надання послуг;
ставлення до фізичних та юридичних осіб як до прохачів, орієнтація не на задоволення потреб особи, а на формальне дотримання процедури

Тобто, суть концепції полягає в тому, щоб люди могли витратити менше свого часу, не менш цінного, ніж час чиновників, на заповнення паперів та оплату послуг (погоджень та довідок), які не передбачено законом, але кількість зазначених проблем вказує на зворотнє.

Таким чином, українське законодавство містить значну кількість нормативно-правових актів, які частково унормовують зазначену сферу суспільних відносин, проте нажалі жоден з них не регламентує процедурного аспекту відносин особи і влади, досі не вирішене питання щодо розподілу послуг, що надаються органами влади та місцевого самоврядування – на обов'язкові та не обов'язкові, платні та безплатні, відсутня єдина система сертифікації та стандартизації муніципальних послуг. Тому потрібні реальні важели впливу на органи влади та місцевого самоврядування щодо надання адміністративних послуг населенню.

ДЕЯКІ АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ РЕАЛІЗАЦІЇ МИТНИХ ПРАВОВІДНОСИН

Туробова С.О., студент ННПП НАВС

Науковий керівник: к.ю.н., доцент, професор кафедри загальноправових дисциплін ННПП НАВС Сергєєв І.С.

Митна діяльність - це один із видів людської діяльності, що спрямований на реалізацію митної політики держави засобами митної справи.

Не може бути успішною і боротьба із злочинністю, коли до держави через її кордони незаконно, контрабандним шляхом надходять зброя, наркотики тощо. Тому не випадково у багатьох державах світу, в тому числі в Україні, митні органи належать до системи правоохоронних органів.

У 1992 р. в Україні було створено понад 50 митниць. Керував митною справою спеціально створений для цього орган — Державний митний комітет України.

8 лютого 1997 р. Указом Президента України він був ліквідований і замість нього створена Державна митна служба України, а пізніше Указом Президента України від 24.12.2012 №726/2012 шляхом реорганізації Державної податкової служби України та Державної митної служби України було утворено Міністерство доходів і зборів України. Його визначено головним органом у системі органів центральної влади з питань забезпечення формування єдиної державної податкової, митної політики в частині адміністрування податків і зборів, митних платежів та єдиного соціального внеску.

Сьогодні Міністерство доходів і зборів України — це складна і розгалужена система. Йому підпорядкована 51 митниця, з яких 10 регіональних, спеціалізовані управління та організації. Контроль за переміщенням товарів за кордон забезпечують нині 137 митних постів, а на державному кордоні діють 144 міжнародні, 35 міждержавних пунктів пропуску, 50 пунктів спрощеного переходу. За останніми даними, через кордон щодоби пропускається понад 100 тис. громадян, 20 тис. транспортних засобів, близько 1 млн. т. вантажів, оформляється біля 4 тис. вантажних митних декларацій.

Не зважаючи на набрання чинності з 13 березня 2012 року нового Митного кодексу України, ситуація в галузі митного права залишається непростюю.

Кількість нормативно-правових актів, що регулюють митну справу, не свідчить на користь якості регулювання правовідносин, що виникають у цій сфері.

Найпоширенішими проблемами в галузі митної справи є велика кількість формальних митних процедур, перевантаженість митників роботою та черги і, як наслідок - проблеми, пов'язані з недостатньою поінформованістю підприємств про процедури митного оформлення товарів. В даний час більшість дослідників та представники компаній, що мають досвід у переміщенні товарів через митний кордон, вважають, що безкарність співробітників митних органів у разі порушення ними законодавства та непрозорість роботи митних органів є проблемою, яка потребує невідкладного вирішення.

У 2009 р. проектом Сприяння активній участі громадян у протидії корупції «Гідна Україна» було проведено опитування, в ході якого виявилось, що 65% українських імпортерів та експортерів вважають перетин кордону найкорумпованішим етапом митних процедур, а 48% - що корупція найбільше розповсюджена на етапі перевірки митних документів при розмитненні та замитненні товарів і вантажу. Компанії найчастіше стикалися з проявами корупції на етапі оформлення документації, а найкорумпованішими в митній сфері більшість назвала митних інспекторів (71%). В той же час, слід зазначити, що водночас надійність неофіційних платежів учасники дослідження оцінюють дуже високо: 82% опитаних сказали, що, давши хабар, отримали необхідні послуги в повному обсязі.

На мою думку, підвищити якість та ефективність митного контролю і митного оформлення зовнішньоекономічних операцій, зменшити роль суб'єктивного фактору при прийнятті рішень щодо митного оформлення й митного контролю можливо шляхом:

1. Проведення глибоких наукових досліджень у даній сфері, та на основі їх результатів впровадження у правових процедурних актах системи оціночних критеріїв при здійсненні митного контролю та митного оформлення товарів і транспортних засобів;

2. Використання цієї системи як нормативно-інформаційної комп'ютерної бази при проведенні митного контролю та при аналізі документів, поданих до митного оформлення;

3. Користування цією системою оперативним складом митних органів при оцінці митної вартості товарів та встановленні їх коду згідно з УКТЗЕД.

Реалізація науково-організаційних заходів, спрямованих на максимальну правову регламентацію процесу здійснення митного контролю та митного оформлення товарів і транспортних засобів безумовно призведе до посилення відповідальності суб'єктів митних правовідносин і, насамперед, за прийняття рішень посадовими особами митних органів.

Також потребують детального розроблення такі питання, як створення єдиної концепції впорядкування і оновлення структури митного законодавства, визначення напрямків його розвитку, вдосконалення процесу підготовки і прийняття законів та інших правових актів, а також постійного підвищення кваліфікації співробітників митних органів.

ПРАВО ОСОБИ НА ОХОРОНУ ЗДОРОВ'Я ЯК ОБ'ЄКТА ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ

Онищенко О.Е., студент ННПП НАВС

Науковий керівник: к.ю.н., доцент кафедри адміністративного права і процесу НАВС Чорна В.Г.

Охорона здоров'я вілігає надзвичайно важливу роль у забезпеченні життєвельності як сучасного суспільства в цілому так і кожного громадянина України зокрема. На сьогоднішній день людство стоїть на межі екологічної кризи. Технічний прогрес та пропеси індустріалізації досягли такого рівня що створюють реальну небезпек навколишньому середовищу, а отже, і життю людини. Наша країна не є винятком, алже вона ще й досі вілчує на собі наслідки аварії на Чорнобильській АЕС та негативний вплив інших факторів на